

taller de creació

QUATRE AUTORS I ELS LLIBRES DIGITALS

Bel Bosck es defineix com a «creactivista», en tant que col·lecciona aptituds per a la literatura, el periodisme, el disseny gràfic, la política i la música petarda. Actualment passa el temps a l'empresa més gran d'Espanya, la cua de l'INEM. Vides digitals: facebook.com/belbosck.projectes; Twitter: @belbosck; web: www.belbosck.com.

I dle

—Àvia, àvia, mira què he trobat!!

L'Àlícia se m'acosta corrent. Suada i amb els ulls brillants m'ensenya la seva troballa. És un tros de plàstic gris d'una mida semblant a la que tenien els llibres de butxaca, però molt més prim. A primera vista no ho reconec.

Filla d'una de les dones joves del campament, l'Àlícia és molt espavilada per l'edat que té. A les tardes l'ensenya a llegir amb un exemplar d'en *Massa-gran* que algú va salvar de la crema. És un tresor que tenim a mitges. Quan el combustible torni a escassejar ja veurem què passa. Aquí els hiverns són molt durs, però un dels nois va trobar un dipòsit de gasoil en una masia abandonada i se'l va poder endur abans que els militars ho confisquessin tot.

Un dia em va preguntar l'edat i li vaig dir que podria ser la seva àvia. Llavors, li vaig explicar el significat de la paraula i des d'aleshores ja mai més m'ha dit pel nom.

—Què vol dir *I... idle*, àvia?

La nena m'atansa l'objecte, que finalment reconec.

—*Idle* no vol dir res en català, però si ho dius en anglès és una paraula que es fa servir quan una màquina no està activa o en ús. Justament el que li passa a aquesta.

—Saps què és, àvia? Saps què és? —diu l'Àlícia tota emocionada.

—On l'has trobat?

—Al cotxe! He ficat la mà dins l'escuma del seient i això era ben enfonsat a dins.

—Tan lluny has anat a jugar? Què et diu sempre la mare?

—En Pelut s'ha escapat i l'he anat a buscar. No ho faré més, però què és? Què és, àvia? Explica'm què és, sisplau!!

Amb «el cotxe» es refereix al meu cotxe, el que vaig fer servir per fugir i gràcies al qual vaig trobar el poblat fa justament vuit anys, els que ara té l'Àlícia. La seva mare estava embarassada quan vaig arribar. El vaig haver d'abandonar uns vuit quilòmetres muntanya avall, en una fondalada, perquè no fos visible des del camí. Ja no em recordava que havia amagat això a l'interior del seient, com si trafiqués amb drogues...

La part del darrera ha quedat una mica coberta de verdet, i del logo només se'n pot llegir «I DLE»

—Vine, seu aquí, que t'ho explico.

L'Àlícia se m'asseu a la falda. L'abraço i li faig un petó al front.

> **Il·lustracions:** Sóc la **Montse Mayol**, i em dedico al dibuix. Al matí il·lustro i a la tarda dono classes de dibuix i còmic a l'Escola d'Arts del Prat. El meu últim projecte ha estat il·lustrar, juntament amb la meva germana Rosa, el conte *Anem a fer la migdiada, una cantata d'estiu*, amb text d'Albert Riera i música d'Ultano Gómez, un encàrrec de l'Escola de Música del Gironès. També he il·lustrat per a editorials com Random House Mondadori (Lumen), editorial La Buganville, i per a revistes com *Clara* o *InStyle*, i he estat premiada pel disseny de diferents cartells i il·lustracions. Podeu veure tots els meus treballs al blog <http://montsemayolmas.blogspot.com/>. També em podeu seguir pel twitter @pinxulivadir.

—Saps el llibre que llegim cada dia a la tarda?
 —El d'en Pum?
 —Sí, el d'en Pum i en Massagan. L'únic llibre que llegim perquè és l'únic que tenim.
 —M'agrada en Pum...
 —Doncs això que has portat, l'*Idle*, quan existia el corrent elèctric i les màquines funcionaven sense haver d'utilitzar generadors solars com els que fa en Pau de tant en tant quan entre tots trobem peces que li van bé...
 —En Pau té dos generadors i ara diu que li falten només cinc peces per acabar-ne un altre... Diu que si tenim sort i trobem les peces, l'any que ve o l'altre potser l'acabarà.
 —Sí, maca. Tenim sort d'en Pau. D'altra gent no té tanta sort com nosaltres. Per això no has d'anar

tan lluny a jugar... Ara, fas molt bé de dur totes les peces que trobes.

Doncs això, com et deia, fa molts anys aquest aparell era com gairebé mil cinc-cents llibres d'en Massagan. Saps quants són mil cinc-cents?

—Sí. Mil cinc-cents són molts i molts!

—Sí, són molts i molts! Escolta, que hi has trobat alguna cosa més, a dintre del seient?

—També hi havia aquesta serp de juguina...

L'Àlicia es posa dempeus i de la butxaca dels pantalons en treu l'adaptador de corrent connectat al cable.

—Que bé, Àlicia! Quina alegria! Potser podrem llegir altres llibres a banda del d'en Massagan! Corre, vine, agafa-ho tot i anem a veure en Pau!

Bel Bosck